

2ο Διαγώνισμα Προσομοίωσης

Εξεταζόμενο Μάθημα: Νεοελληνική Γλώσσα: Έκθεσης & Λογοτεχνία

Ημερομηνία: Ιούνιος 2021

ΚΕΙΜΕΝΟ Ι

«Η ιστοριογνωσία ως διαδικασία εθνικής αυτογνωσίας»

Η Ιστορία είναι η επιστήμη που μελετά και ερμηνεύει τα γεγονότα του παρελθόντος δια της μελέτης της οποίας πληροφορούμαστε και μαθαίνουμε την πορεία των γεγονότων του παρελθόντος, τη ρίζα της κακοδαιμονίας ή της ευδαιμονίας μας, ανάλογα, οπότε κατανοούμε το ιστορικό γίνεσθαι. Από αυτήν την άποψη η ιστοριογνωσία δεν είναι γνωστική πολυτέλεια και δεν αφορά μόνο τους ιστορικούς. Αντίθετα, είναι το κατεξοχήν εργαλείο όλων μας, για να ερμηνεύσουμε το παρόν, ο καλύτερος δρόμος, για να αναλάβουμε τον ιστορικό μας ρόλο.

Η γνώση της ιστορίας είναι πολύτιμο μέσο για να εξηγήσουμε το παρόν. Η τεχνολογική εξέλιξη, η επιστημονική πρόοδος, η όξυνση κάποιων νοσηρών κοινωνικών φαινομένων, όλα αυτά δεν μπορούν να ερμηνευτούν σωστά, αν δεν περάσουν μέσα από την ιστορική μνήμη που επιτυγχάνεται δια της αδιαλείπτου μελέτης της ιστορίας, προκειμένου να διεκπεραιώσουμε την αποστολή μας ως άτομα, μέλη μιας κοινωνίας, αλλά και ως έθνη σε οποιοδήποτε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας (πολιτικό, ηθικό, πολιτιστικό, οικονομικό).

Η ιστοριογνωσία διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες του ανθρώπου και κατακτάται η ουσιαστική γνώση, απεγκλωβίζει από προκαταλήψεις και προφυλάσσει από την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα, αναπτύσσει την κριτική σκέψη, προσφέρει διδάγματα. Μέσα από αποτελέσματα του φανατισμού, του μίσους και του πνευματικού σκοταδισμού, αποφεύγονται λάθη του παρελθόντος και γενικά ανέρχεται το πνευματικό μας επίπεδο, πλουτίζει η γνώση και αποτρέπονται αναχρονιστικές και παρωχημένες αντιλήψεις, δογματισμοί και προκαταλήψεις. Εντοπίζουμε τις ρίζες των σύγχρονων προβλημάτων. Ενισχύεται η ενότητα και το πνεύμα συνεργασίας και ομοψυχίας των ανθρώπων, διδάσκεται ο σύγχρονος κόσμος για την αξία των νόμων, αναβαθμίζονται οι κοινωνικοί θεσμοί και μπορούν να εκλείψουν ή να περιοριστούν νοσηρά κοινωνικά φαινόμενα. Συνειδητοποιούμε τον κοινωνικό και πολιτικό μας ρόλο ενώ η συμμετοχή στα κοινά και η ανάληψη ευθυνών εδραιώνει την δημοκρατία.

Δια της ιστοριογνωσίας καλλιεργούνται και μεταγγίζονται ιδανικά και υψηλές ηθικές αξίες (ελευθερία, ανθρωπισμός, δικαιοσύνη), συνειδητοποιείται το χρέος μας απέναντι στους μεταγενέστερους, αποκαλύπτεται η ηθική γύμνια των καιρών μας και έτσι ενισχύεται η συναίσθηση του καθήκοντος και η συμμόρφωση στις επιταγές της ηθικής, δίνονται ερεθίσματα για δράση και δημιουργία. Επίσης, αντλούμε πρότυπα για αυτοκριτική και αυτογνωσία, ισχυροποιείται το πνεύμα αισιοδοξίας και δημιουργικότητας, γίνεται η ιστορία αφετηρία για ανάληψη δημιουργικών πρωτοβουλιών, απαραίτητων για τον εξοβελισμό της παραίτησης από τη ζωή και της ρουτίνας από μια πληκτική σύγχρονη πραγματικότητα. Επιτυγχάνεται η επαφή με τις ρίζες μας, ενισχύεται η εθνική συνείδηση και ενδυναμώνεται το εθνικό μας φρόνημα, κυριαρχεί ο αγώνας για την εθνική ανεξαρτησία, ιδιαίτερα σήμερα, που η χώρα μας απειλείται από παντού.

Η συμβολή της, λοιπόν, κρίνεται αναγκαία, όχι μόνο γιατί διανοίγει τους παραπάνω ορίζοντες, αλλά κυρίως επειδή η σύγχρονη κοινωνία χαρακτηρίζεται από ανταγωνισμούς, έριδες, εθνικισμούς, απομόνωση και εκμετάλλευση λαών, ηθική έκπτωση, πνευματική μονομέρεια και αδιαφορία για τα κοινά.

Διασκευασμένο άρθρο από το διαδίκτυο, 18/01/2021

ΚΕΙΜΕΝΟ ΙΙ

«Απολογισμός και νέο ξεκίνημα»

Ιδού, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε ακόμη πάνω σ' αυτή τη γη. Άγρια φύσηξε ανάμεσ' από τις γραμμές μας ο πόλεμος, μια πρωτάκουστη βαναυσότητα σάρωσε τα πάντα, κι είμαστε, αν κάνουμε να μετρηθούμε - αλίμονο-, τόσο λιγοστεμένοι! Αλλ' οπωσδήποτε, είμαστε. Κι η ζωή, τι να γίνει, πρέπει, πρέπει να συνεχίσει το δρόμο της. Σαστισμένοι άνθρωποι, με τα χέρια τους βουτηγμένα στα αίματα, την παρακολουθούν να προχωρεί αδυσώπητα, να τους προσπερνάει δίχως να πολυγνοιάζεται για τις θεατρικές τους κραυγές ή χειρονομίες. Εκεί. Ίδια πάντοτε στη βαθύτατη ουσία της, ίδια στη μυστηριακή της ροή, αλλά και νέα πάντοτε, παλλόμενη, καινούρια, στη σειρά από τις παραστάσεις των φαινομένων που κινεί κάτω από τα μάτια μας, και που τις βάζει φανταχτερά μες στη συνείδησή μας να την εκπροσωπούν. Προτείνω, δίχως κανένα δισταγμό, να μιμηθούμε

αυτή τη ζωή, και να τη μιμηθούμε προπάντων στη σκληρότητά της, αν δε θέλουμε να χάσουμε απ' τα μάτια μας εκείνη την παρθένα σελίδα που ο άνεμος του χρόνου αποκαλύπτει σήμερα μπροστά μας.

Μεγάλα πράγματα θα συμβούν. Πεισματωμένες ελπίδες θ' αμοληθούνε στο νέο χορτάρι. Δουλειά όχι από τις συνηθισμένες μάς καρτερεί. Αλλά εμείς τώρα, και για να θυμηθούμε το σίχο του ποιητή -

Εμείς, από το μέλλον

Για μια στιγμή ας συλλογιστούμε τα όσα πέρασαν.

- ας συλλογιστούμε τους κόσμους που υπερασπιστήκαμε, τους κόσμους που πολεμήσαμε, κι ας μη διστάσουμε ν' αναλάβουμε «για μια μικρή στιγμή» τον απολογισμό των προσπαθειών μας. Όχι μόνο γιατί θα δούμε καλύτερα έτσι τα μικρά ελαττώματα ή προτερήματά μας· αλλά και γιατί θα πεισθούμε πως οι ιδέες μας σήμερα βγαίνουνε, από την τρομερή δοκιμασία που πέρασαμε, οι περισσότερο δικαιωμένες, οι περισσότερο ενδεδειγμένες να μας συνδέσουν φυσιολογικά με ό,τι καλύτερο είναι δυνατόν να παρουσιάσει το μέλλον. Μπορεί εδώ, σ' αυτό το σημείο, πολλοί να μειδιάσουν ειρωνικά. Δεν πειράζει. Ο καιρός θα ξαναμιλήσει· και κανείς, κανείς δεν ξέρει ακόμη τι εκπλήξεις μπορεί να εγκυμονεί μέσα στα στήθη της η μερίδα εκείνη των νέων που έταξε για σκοπό της να στέκεται πάντοτε στις πρώτες-πρώτες γραμμές.

Οδυσσεύας Ελύτης, Ανοιχτά Χαρτιά, εκδ. Ίκάρος, σσ. 514-515

ΚΕΙΜΕΝΟ ΙΙΙ

«Οι τάφοι των προγόνων μας»

Έπρεπε να φυλάμε τους νεκρούς μας και τη δύναμή τους, μήπως καμιάν ώρα οι αντίπαλοί μας τους ξεθάψουν και τους πάρουν μαζί τους. Και, τότε, χωρίς τη δική τους προστασία, διπλά θα κινδυνεύαμε. Πώς πια θα ζούσαμε χωρίς τα σπίτια, τα έπιπλά μας, τα χωράφια μας, χωρίς, προπάντων, τους τάφους των προγόνων μας, πολεμιστών ή σοφών; Ας θυμηθούμε πώς οι Σπαρτιάτες κλέψανε τα οστά του Ορέστη απ' την Τεγέα. Θα 'πρεπε ποτέ οι εχθροί μας να μην ξέρουν πού τους έχουμε θαμμένους. Όμως πώς θα μπορούσαμε ποτέ να ξέρουμε ποιοί 'ναι οι εχθροί μας ή πότε κι από πού θα εμφανιστούν; Όχι, λοιπόν, μεγαλόπρεπα μνήματα, όχι φανταχτερά στολίδια — αυτά κινούν την προσοχή και το φθόνο. Οι νεκροί μας δεν τα 'χουν διόλου ανάγκη, — ολιγαρκείς, σεμνοί κι αμίλητοι τώρα, αδιαφορούν για το υδρομέλι, τ' αναθήματα, τις μάταιες δόξες. Κάλιο μια σκέτη πέτρα και μια γλάστρα γεράνια, μυστικό σημάδι, ή και καθόλου. Σαν πιο σίγουρο ναν τους κρατούμε εντός μας, αν μπορούμε, κι ακόμη πιο καλά μήτε κι εμείς να μη γνωρίζουμε πού κείνται. Έτσι που γίνανε τα πράματα στα χρόνια μας —ποιός ξέρει— μπορεί και οι ίδιοι εμείς ναν τους ξεθάβαμε, ναν τους πετούσαμε μια μέρα.

Λέρος, 20.III.68

Γιάννης Ρίτσος, (1989) 1998, Ποιήματα Γ' (1963-1972), 2η εκδ. Αθήνα, Κέδρος

ΘΕΜΑ Α

Ποια είναι, σύμφωνα με τον αρθρογράφο του Κειμένου Ι, η σημασία της ιστορικής γνώσης; Να αποδώσεις το περιεχόμενο των ισχυρισμών του σε 70-80 λέξεις.

(Μονάδες 15)

ΘΕΜΑ Β1

Ποια η θέση του συντάκτη του Κειμένου ΙΙ απέναντι στο ιστορικό παρελθόν και την παράδοση; Πώς ο κειμενικός τύπος του Κειμένου ΙΙ τον βοηθά να μεταδώσει τη σκέψη του και να προσελκύσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη; Να τεκμηριώσεις την απάντησή σας με τρία (3) χαρακτηριστικά αυτού του τύπου.

(Μονάδες 15)

ΘΕΜΑ Β2

α) «Η γνώση της ιστορίας είναι πολύτιμο μέσο για να εξηγήσουμε το παρόν. Η τεχνολογική εξέλιξη, η επιστημονική πρόοδος, η όξυνση κάποιων νοσηρών κοινωνικών φαινομένων, όλα αυτά δεν μπορούν να

Μεθοδικό Φροντιστήριο

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Βουλιαγμένης & Κύπρου 2, Τηλ: 210 99 40 999

ΓΛΥΦΑΔΑ: Δ. Γούναρη 201, Τηλ: 210 96 36 300

ΑΝΩ ΓΛΥΦΑΔΑ: Δ. Γούναρη 126, Τηλ: 210 99 46 111

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ: Ελ. Βενιζέλου 45, Τηλ: 210 93 10 320

ερμηνευτούν σωστά, αν δεν περάσουν μέσα από την ιστορική μνήμη που επιτυγχάνεται δια της αδιαλείπτου μελέτης της ιστορίας.»

Να ξαναγράψεις το απόσπασμα ενώνοντας με υποτακτική σύνδεση τις δύο περιόδους λόγου. Ποια αλλαγή παρατηρείς στο ύφος κατά τη μετατροπή;

(Μονάδες 10)

β) «Προτείνω, δίχως κανένα δισταγμό, να μιμηθούμε αυτή τη ζωή, και να τη μιμηθούμε προπάντων στη σκληρότητά της, αν δε θέλουμε να χάσουμε απ' τα μάτια μας εκείνη την παρθένα σελίδα που ο άνεμος του χρόνου αποκαλύπτει σήμερα μπροστά μας.»

Να αναγνωρίσεις το ύφος που υιοθετεί ο συντάκτης στο παραπάνω απόσπασμα του Κειμένου ΙΙ. Στη συνέχεια να εντοπίσεις και να καταγράψεις τρεις (3) γλωσσικές επιλογές που χρησιμοποιεί ο συντάκτης στο απόσπασμα και οι οποίες συνδέονται με το ύφος του.

(Μονάδες 10)

ΘΕΜΑ Β3

Σε κάθε ένα από τα παρακάτω αποσπάσματα να αναγνωρίσεις τη λειτουργία της γλώσσας και να αποδώσεις στα υπογραμμισμένα σημεία τη σημασία τους μονολεκτικά ή περιφραστικά:

α) Η ιστοριογνωσία απεγκλωβίζει από προκαταλήψεις και προφυλάσσει από την παραπληροφόρηση και την προπαγάνδα, αναπτύσσει την κριτική σκέψη, προσφέρει διδάγματα. (Κείμενο Ι)

β) Σαστισμένοι άνθρωποι, με τα χέρια τους βουτηγμένα στα αίματα, την παρακολουθούν να προχωρεί αδυσώπητα. (Κείμενο ΙΙ)

(Μονάδες 10)

ΘΕΜΑ Γ

Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σου, του θέμα του Κειμένου ΙΙΙ; Να γράψεις το ερμηνευτικό σου σχόλιο, παραθέτοντας παράλληλα τρεις (3) τουλάχιστον σχετικούς με το θέμα κειμενικούς δείκτες. Τι απαντάς στην ανησυχία του ποιητή την οποία αποτυπώνει στους δύο καταληκτικούς στίχους; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 150-200 λέξεις.

(Μονάδες 10)

ΘΕΜΑ Δ

Με αφορμή τη συμπλήρωση 200 χρόνων από την κήρυξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα (1821-2021) ο δήμος της περιοχής σας -μεταξύ άλλων δράσεων- οργανώνει και μια εκδήλωση για να τιμήσει τους ήρωες που αγωνίστηκαν και να ανακαλέσει στη μνήμη μας τις ιστορικές εκείνες στιγμές, με εισηγητές εξέχουσες προσωπικότητες από το χώρο των γραμμάτων. Θέλοντας, όμως, να ακουστεί και η φωνή της νέας γενιάς, αναλαμβάνεις ως εκπρόσωπος της μαθητικής κοινότητας του σχολείου σου να εκφωνήσεις λόγο (350 - 400 λέξεων) προκειμένου να εκφράσεις τις απόψεις σου για τη σημασία της ιστορικής μνήμης γενικά. Μπορείς να αξιοποιήσεις δημιουργικά πληροφορίες και από τα κείμενα αναφοράς.

(Μονάδες 30)

Ενδεικτικές Απαντήσεις 2ου Διαγωνίσματος

ΘΕΜΑ Α

Σύμφωνα με τον αρθρογράφο, η σημασία της ιστοριογνωσίας είναι πολυδιάστατη, αφού αφορά τη γνώση πεπερασμένων και αποτελεί μέσο για την ερμηνεία του παρόντος και την καλύτερη αντιμετώπιση παθογενών καταστάσεων αλλά και της προόδου, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην κατανόηση του ρόλου μας στην κοινωνία. Ακόμα, η ιστορική γνώση μας καθιστά πνευματικά και ψυχικά ελεύθερους, ηθικά ακέραιους, μαθαίνουμε να υιοθετούμε υψηλά ιδανικά και αξίες ενώ η κατανόηση της ηθικής τελμάτωσης της εποχής συμβάλλει στην επίγνωση των καθηκόντων μας. Τέλος, υιοθετούμε πρότυπα, αποτελεί πηγή δημιουργίας και ενδυναμώνει την εθνική συνείδηση.

ΘΕΜΑ Β1

Θέση συντάκτη: επισημαίνει την ανάγκη διατήρησης της επαφής με τις ρίζες μας, την παράδοσή μας και ό,τι στοιχειοθετεί τον πολιτισμό μας, γιατί μόνο έτσι κατανοούμε τις αδυναμίες μας και τα προτερήματά μας.

Κειμενικός τύπος: στοχαστικό δοκίμιο

Στοιχεία: μεταφορά, συναίσθημα/συγκινησιακά φορτισμένες λέξεις, α' πρόσωπο, συνειρμική δομή

ΘΕΜΑ Β2

α) Μετατροπή: Η γνώση της ιστορίας είναι πολύτιμο μέσο για να εξηγήσουμε το παρόν, **αφού/γιατί/καθώς** η τεχνολογική εξέλιξη, η επιστημονική πρόοδος, η όξυνση κάποιων νοσηρών κοινωνικών φαινομένων, όλα αυτά δεν μπορούν να ερμηνευτούν σωστά, αν δεν περάσουν μέσα από την ιστορική μνήμη που επιτυγχάνεται δια της αδιαλείπτου μελέτης της ιστορίας.

Κατά τη μετατροπή το ύφος από απλό, παραστατικό μεταβάλλεται στην υποτακτική σύνδεση σε σύνθετο, επίσημο, αυστηρό.

β) Ύφος: παραινετικό, προτρεπτικό

Γλωσσικές επιλογές: προτρεπτική υποτακτική/α' πληθυντικό/μεταφορική χρήση της γλώσσας (πείθει μέσω του συναισθήματος)/ ρήμα "προτείνω"

ΘΕΜΑ Β3

α) Λειτουργία γλώσσας: μεταφορική

- βελτιώνεται η ικανότητα να κρίνουμε και μαθαίνουμε

β) Λειτουργία γλώσσας: μεταφορική

- οι οποίοι έχουν αγωνιστεί/πολεμήσει

ΘΕΜΑ Γ

Ο ποιητής προβάλλει την ανάγκη διαφύλαξης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και της επίδειξης του αντίστοιχου σεβασμού απέναντι στα ανδραγαθήματα των προγόνων μας. Με έντονο αφηγηματικό χαρακτήρα και σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, προκειμένου να δηλώσει την οικουμενικότητα του θέματος, εξηγεί ότι η γνώση του ιστορικού παρελθόντος είναι αναγκαία γιατί χωρίς το παρελθόν δεν υπάρχουμε, δεν διασφαλίζουμε τη συνέχεια, δεν μαθαίνουμε («Και, τότε, χωρίς... ή σοφών»). Την ανάγκη της διατήρησης της ιστορικής μνήμης μεταφέρει και μέσα από τα ερωτήματα που θέτει ώστε να προβληματίσει όλους μας ουσιαστικά. Τονίζει, ωστόσο, ότι οφείλουμε να τιμούμε το ένδοξο παρελθόν με σεμνότητα, να το βιώνουμε ουσιαστικά χωρίς υπερβολές, υποκινούμενοι από το «φαίνεσθαι» («Οι νεκροί μας δεν... τις μάταιες δόξες») και να κρατάμε τους προγόνους μέσα μας χωρίς την έννοια της πατριδολατρίας η οποία δεν αποδίδει σωστά τη διάσταση του παρόντος («Σαν πιο σίγουρο ναν... πού κείνται»). Μέσα από την αντίθεση επιλόλαιης - ουσιαστικής βίωσης του παρελθόντος ο ποιητής εκφράζει την ανησυχία του για την πιθανότητα να το λησμονήσουμε εξαιτίας της σύγχρονης νοοτροπίας και της αναφοράς σε αυτό μόνο με επετείους. Η πραγματικότητα, δυστυχώς, επαληθεύει, κατά τη γνώμη μου, την ανησυχία του ποιητή, αφού σήμερα παρατηρείται μια γενικότερη αδιαφορία, το παρελθόν συχνά θεωρείται ξεπερασμένο ενώ απουσιάζει και η ουσιαστική παρεχόμενη παιδεία η οποία θα διαμορφώσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες με οξεία συνείδηση και αντίληψη.

ΘΕΜΑ Δ

[Προσφώνηση]

Αξιότιμε Δήμαρχε,
Αγαπητοί συνδημότες,
Κυρίες και κύριοι,

[Πρόλογος]

Είναι μεγάλη μου τιμή που βρίσκομαι εδώ ανάμεσά σας στην εκδήλωση που οργανώνει ο δήμος μας για να τιμήσουμε τους ήρωες του '21, αυτούς που αγωνίστηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς σήμερα τις ελευθερίες μας, δίνοντας σκληρή μάχη για τη διασφάλιση της πολύτιμης παράδοσης και του πολιτισμού μας, τον οποίο εμείς οφείλουμε να διατηρήσουμε. Στο πλαίσιο αυτό και ως νέος άνθρωπος με βαθιά επίγνωση για τη σημασία της άσβεστης διατήρησης της ιστορικής μας μνήμης και έχοντας ακούσει προσεκτικά την τοποθέτηση των προηγούμενων επιφανών εισηγητών, θα ήθελα να εκφράσω και τη δική μου άποψη.

Η σωρεία εκδηλώσεων που γίνεται όλο αυτό το διάστημα για την επετειακή χρονιά που διανύουμε από άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα αλλά και ο εορτασμός ολόκληρου του ελληνισμού σε κάθε μέρος της γης την

25η Μαρτίου, μόνο ρίγη συγκίνησης μου προκαλεί και υπερηφάνεια για το έθνος μου. Και στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω την αξία της ιστοριογνωσίας για όλους μας:

[Κυρίως Θέμα]

Σημασία της ιστορικής μνήμης.

1. Κατανοούμε το παρελθόν, το ιστορικό γίνεσθαι και ερμηνεύουμε το παρόν. Μαθαίνουμε μέσα από τα λάθη του παρελθόντος και αντιμετωπίζουμε τις υφιστάμενες κοινωνικές παθογένειες.
2. Συντείνει στη διαμόρφωση εκ του ήθους ελεύθερων ανθρώπων, αφού το ιστορικό παρελθόν αποτελεί πνευματικό οδοδείκτη, διαμορφωτή σκέψης και πάροχο συνειδήσεων, απαλλάσσει από δοξασίες, προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες.
3. Ενισχύουμε το πνεύμα συνεργασίας, σύμπραξης, ομόνοιας, αναβαθμίζουμε τους κοινωνικούς θεσμούς και συμμετέχοντας ενεργά στα κοινά αντιλαμβανόμαστε την αξία του αισθήματος της ατομικής και συλλογικής ευθύνης. Κατανοούμε την ηθική τελμάτωση της εποχής και αποκτάμε επίγνωση των καθηκόντων μας.
4. Υιοθετούμε πρότυπα ενώ ,παράλληλα, η γνώση του ιστορικού παρελθόντος αποτελεί πηγή δημιουργίας και έμπνευσης.
5. Ενδυναμώνει την εθνική μας συνείδηση.

[Επίλογος]

Δεν υπάρχει σημαντικότερο πράγμα, κυρίες και κύριοι, από τη γνώση του ιστορικού παρελθόντος. Αυτό μας διδάσκει, αυτό μας διαμορφώνει και αποτελεί πηγή έμπνευσης για νέους αγώνες και κατακτήσεις. Με λάβαρο το εθνικό φρόνημα αλλά και την ελευθερία, τη δημοκρατία, τον ανθρωπισμό, τις ελληνογενείς αυτές έννοιες οφείλουμε ο καθένας μας ατομικά αλλά και όλοι μαζί, συλλογικά, να πορευτούμε και να διδάξουμε και εμείς με τη σειρά μας τις επόμενες γενιές.

[Αποφώνηση]

Ευχαριστώ πολύ για το χρόνο και την προσοχή σας.
Χρόνια μας πολλά!

Επιμέλεια:

Η ομάδα φιλολόγων του ΜΕΘΟΔΙΚΟΥ

Ευχόμαστε καλά αποτελέσματα!

ΜΕΘΟΔΙΚΟ: 46 Χρόνια - 38000 Επιτυχόντες μαθητές !

Ενημερώσου για τα προγράμματα Σπουδών των δια ζώσης και των διαδικτυακών μαθημάτων και **ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ την ΕΠΙΤΥΧΙΑ !**
Περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα του ΜΕΘΟΔΙΚΟΥ.

Μεθοδικό Φροντιστήριο

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Βουλιαγμένης & Κύπρου 2, Τηλ: 210 99 40 999

ΓΛΥΦΑΔΑ: Δ. Γούναρη 201, Τηλ: 210 96 36 300

ΑΝΩ ΓΛΥΦΑΔΑ: Δ. Γούναρη 126, Τηλ: 210 99 46 111

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ: Ελ. Βενιζέλου 45, Τηλ: 210 93 10 320

www.methodiko.net